

ninger, skulle beskattes efter Selskabsbeskatningen, medens tilsvarende Selskaber som Interessentskaber, drevne af Folk, der gaa ind i dem med fuldt Ansvar, ikke ere beskattede. Jeg kan ikke se andet, end at man derved giver Forbrugsforeningerne en Undtagelsesstilling, der er til Skade for dem, og allerede af denne formelle Grund er Forslaget ikke forsvarligt. Men derhos kan jeg heller ikke se, hvad Købstæderne egentlig ville opnaa ved en Beskatning af Forbrugsforeningerne. Den vilde kun føre til, at disse maatte nedsætte deres Priser, og jeg kan ikke se andet, end at Købmændene i og for sig havde mere Fordel af, at Forbrugsforeningerne notere Priser, der levne dem en Avance, end at de sætte dem saa langt ned, at der ikke bliver noget Overskud af Virksomheden. Af disse Grunde har jeg ikke kunnet slutte mig til det Parti, der har opstillet Ændringsforslaget med Hensyn til Forbrugsforeningerne. Jeg kunde derimod have tænkt mig en Beskatning af Andels-selskaber — jeg tænker derved særlig paa Selskaber, der drive Produktionsvirksomhed, det være sig Slagterier, Mejerier eller lignende, inde i Byerne. Her forekommer det mig nemlig, at vi ere inde paa et Omraade, hvor Lovgivningsmagten allerede har taget Stilling, idet der til Grund for hele Erhvervsbeskatningen ligger det Princip, at et Erhverv, der drives i en Kommune og paafører denne Ofre, være sig til Politi, Belysning, Brolægning, Alderdomsforsørgelse, Skole o. s. v., har Pligt til at yde Skat til Kommunen, og denne Pligt synes jeg, maa falde Andelsselskaber til Last lige saavel som andre Erhvervsvirksomheder. Men det mærkelige er, at man ikke i Kommissionens Betænkning vil finde noget som helst om dette Punkt. Kommissionen har fundet sig tilfreds med det ganske uvæsentlige, at saadanne Virksomheder skulde beskattes af Detailudsalg. Da Kommissionen ikke har stillet Fordringer paa dette Punkt, har jeg ikke fundet det betimeligt at tage dette Spørgsmaal op indenfor Udvalget, til Trods for at jeg nærer den Tillid til Udvalget og til dette Ting, at man vilde i alt Fald i vide Kredse gaa med til her at praktisere det samme Princip, som man har gennemført ved Erhvervsbeskatningen.

Jeg skal dernæst gaa over til at tale om de to Ændringsforslag, jeg selv har stillet under Nr. 4 og 5. Ændringsforslaget under Nr. 4 sigter til, at Aktieselskabers Udbytte ikke burde falde ind under det, man forstaa ved Udbytte af Ka-

pital. Jeg mener nemlig, at Bestemmelsen om Kildebeskatning, der paabyder et Tillæg af 50 pCt. til den virkelige Indkomst, naar den flyder af Kapital, er ganske uanvendelig eller i højeste Grad uretfærdig, naar det drejer sig om Aktieselskaber. Vi maa erindre, at Aktieselskaber efter Lovforslagets § 16 beskattes med 3 pCt., og efter Forslagets Ordlyd kan yderligere deres Overskud beskattes ikke blot med Opholds-kommunens Ligningsprocent, men med denne plus 50 pCt. Tillæg. Jeg kan, som sagt, ikke se, at dette er retfærdigt, og mener, at Flertallet indenfor Udvalget gør sig skyldigt i en fejlagtig Betragtning, naar det ligestiller Aktieselskabers Udbytte med Udbyttet af f. Eks. Sparekasseindskud eller Obligationer. Der er nemlig den væsentlige Forskel, at ved Obligationer og Sparekasseindskud er ikke blot Renten sikker, men Kapitalen er sikker under normale Forhold, hvorimod det modsatte er Tilfældet ved Aktieselskaber. Man ser jo Gang paa Gang, at en Kapital, der har været stukken ind i et Aktieforetagende, en Bank eller et Dampskibsselskab, som i en Aarrække have givet et godt Udbytte, er fuldstændig eller delvis tabt. Det er den store Forskel, der er mellem rentebærende Effekter i Skikkelse af Obligationer eller Sparekasseindskud og Aktier, og det forekommer mig, at der overhovedet ikke er Lighedspunkter ud over dette, at begge ere skrevne paa et Stykke transportabelt Papir. Det forekommer mig, at dette Lighedspunkt er for lidt til at skære dem over een Kam med Hensyn til Kildebeskatning. Jeg tror, at man er tilbøjelig til der at forse sig paa de enkelte store, solide Selskaber i vort Land og glemmer den Række af Aktieforetagender, der ere gaaede i Stykker eller have været ufordelagtige, saa at der ikke blot bliver Tale om Tab af Renter, men om Tab af Aktiekapitalen, helt eller delvis.

Naar jeg vender mig mod Flertallet paa dette Punkt, er det navnlig, fordi jeg mener, at denne Kildearts beskatning med Hensyn til Aktieselskaber er en i højeste Grad udemokratisk Foranstaltning, idet Aktieselskabsformen næsten er den eneste rationelle Form, hvorunder en ubemidlet Mand kan formaa andre til at sætte Penge i sit Foretagende. Hvis en Fisker vil købe sig en Kutter eller en Mand vil lave sig en Snedkerivirksomhed eller lignende, som kræver en Kapital af 5,000—10,000 Kr., og han ikke ejer den selv, hvor skal han da skaffe den fra? Den allerede nu normale Form og den, der vil blive mere og